

Επί πλέον, πρέπει να διαπιστωθεί ότι το Πρωτοδικείο κατά την αξιολόγηση της αποδείξεως δεν αποφάνθηκε με μονοσήμαντο τρόπο, και έτσι αποφάνθηκε με παράδοξο τρόπο, επειδή από τη μια πλευρά θεώρησε ότι το προσκομισθέν αποδεικτικό υλικό είναι αρκετό για να εκπληρωθεί το βάρος αποδείξεως της Επιτροπής ότι η έκδοση των εσφαλμένων πιστοποιητικών οφείλεται σε εσφαλμένη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών από τον εξαγωγέα και από την άλλη πλευρά απέρριψε το αποδεικτικό αυτό υλικό ως ανεπαρκές για να αποδείξει η αναιρεσείουσα ότι οι ταϊλανδικές τελωνειακές αρχές γνώριζαν, ή τουλάχιστον έπρεπε εύλογα να γνωρίζουν, ότι τα αγαθά δεν λαμβάνονταν υπόψη για προτιμησησική μεταχείριση.

Έργο του Δικαστηρίου είναι να θεωρήσει ως έλλειψη αιτιολογίας τα σφάλματα στα οποία το Πρωτοδικείο υπέπεσε κατά την ανάγνωση και την αξιολόγηση των εγγράφων της δικογραφίας που προσκομίστηκαν ως απόδειξη⁽⁵⁾.

2) Όσον αφορά το άρθρο 239 του ΚΤΚ

Μοναδικός λόγος αναιρέσεως: το Πρωτοδικείο, κατόπιν της εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ΚΤΚ ή κατόπιν των σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε κατά την αξιολόγηση των εγγράφων της δικογραφίας που προσκομίστηκαν ως απόδειξη, κακώς έκρινε ότι η κατάσταση στην οποία βρέθηκε η αναιρεσείουσα δεν είναι ιδιαίτερη κατάσταση υπό την έννοια του άρθρου 239 του ΚΤΚ.

(1) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

(2) Απόφαση στην υπόθεση C-293/04, Beemsterboer (Συλλογή 2006, σ. I-2263).

(3) Το ίδιο.

(4) Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1996, C-325/94 P, An Taisce και WWF UK κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. I-3739, σκέψεις 28 και 30).

(5) Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-32/95 P, Επιτροπή κατά Lisrestal κ.λπ. (Συλλογή 1996, σ. I-5399, σ. 40).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Bonn (Γερμανία) στις 9 Σεπτεμβρίου 2009 — Pfleiderer AG κατά Bundeskartellamt

(Υπόθεση C-360/09)

(2009/C 297/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Bonn

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pfleiderer AG

Καθού: Bundeskartellamt

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν οι περί συμπράξεων διατάξεις του κοινοτικού δικαίου –ιδίως τα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού 1/2003, καθώς και το άρθρο

10, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', ΕΚ⁽¹⁾ την έννοια ότι οι ζημιωθέντες από μια σύμπραξη, προκειμένου να προβάλουν αξιώσεις αστικού δικαίου, δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αιτήσεις υπαγωγής σε καθεστώς επεικειάς, καθώς και σε πληροφοριακά στοιχεία και έγγραφα που παρασχέθηκαν εν προκειμένω εκουσίως από αιτούντες την υπαγωγή τους σε καθεστώς επεικειάς και τα οποία είχε λάβει, σύμφωνα με ένα πρόγραμμα επεικειάς, μια αρμόδια για τον ανταγωνισμό αρχή κράτους μέλους στο πλαίσιο μιας σκοπούσας (επίσης) στην εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ διαδικασίας επιβολής προστίμου;

(1) ΕΕ L 1, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 8 Σεπτεμβρίου 2009 — Belgisch Interventie-en Restitutiebureau κατά SCS Belgium NV, Firms Derwa NV και Centraal Beheer Achmea NV

(Υπόθεση C-367/09)

(2009/C 297/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Belgisch Interventie-en Restitutiebureau

Εφεσίβλητες: SCS Belgium NV, Firms Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 5 και 7 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άμεσο αποτέλεσμα στις εθνικές έννομες τάξεις των κρατών μελών, όταν δεν υπάρχει κάποιο περιθώριο εκτιμήσεως αυτών των κρατών μελών και όταν δεν απαιτείται η λήψη εκτελεστικών μέτρων από τις εθνικές αρχές;

2) Μπορεί μια διεθνώς δραστηριοποιούμενη εταιρεία ειδικευμένη σε θέματα ελέγχου και εποπτείας και αναγνωρισμένη από το κράτος μέλος όπου έχει γίνει δεκτή η διασάφηση εξαγωγής, εν προκειμένω το Βέλγιο, η οποία χορήγησε ανακριβή βεβαίωση εκφόρτωσης, κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 3665/87/ΕΟΚ⁽²⁾, να θεωρηθεί ως οικονομικός φορέας, κατά την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού 2988/95/ΕΚ ή ως πρόσωπο που έχει συμπράξει στη διάπραξη της παρατυπίας ή ως πρόσωπο που φέρει την ευθύνη για την παρατυπία ή όφειλε να αποτρέψει τη διάπραξη της, κατά την έννοια του άρθρου 7 του προπαρατεθέντος κανονισμού;

3) Μπορεί μια ανακοίνωση του περιεχομένου εκθέσεως διερευνησεως της υποθέσεως, που πραγματοποιήθηκε από τον Οικονομικό Έλεγχο, ή ένα έγγραφο, με το οποίο ζητείται η προσκόμιση συμπληρωματικών εγγράφων για την επιβεβαίωση της θέσεως σε κατανάλωση, ή μια συστημένη επιστολή, με την οποία επιβάλλεται κύρωση, να θεωρηθούν ότι συνιστούν πράξη που αποσκοπεί στη διερεύνηση ή τη δίωξη, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995;

(¹) ΕΕ L 312, σ. 1.

(²) Κανονισμός της Επιτροπής της 27ης Νοεμβρίου 1987 για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 23 Σεπτεμβρίου 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów κατά Tele2 Polska sp. z o.o, νυν Netia S.A. w Warszawie

(Υπόθεση C-375/09)

(2009/C 297/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Αναιρεσίβλητη: Tele2 Polska sp. z o.o, νυν Netia S.A. w Warszawie

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (¹), την έννοια ότι η εθνική αρχή ανταγωνισμού δεν δύναται να εκδώσει απόφαση με την οποία να διαπιστώνει ότι δεν υφίσταται πρακτική που περιορίζει τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 82 ΕΚ, εφόσον εκτιμά, κατόπιν της διεξαγωγής σχετικής διαδικασίας, ότι μια επιχείρηση δεν παραβίασε την απορρέουσα από την εν λόγω διάταξη της Συνθήκης απαγόρευση της καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, όταν κατά τις διατάξεις του εθνικού δικαίου του ανταγωνισμού η εθνική αρχή ανταγωνισμού μπορεί να περατώσει μια διαδικασία περί παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού — εφό-

σον διαπιστώνεται ότι η συμπεριφορά της οικείας επιχείρησης δεν συνιστά παραβίαση της απαγορεύσεως του άρθρου 82 ΕΚ — μόνο με την έκδοση αποφάσεως με την οποία κρίνει ότι δεν υφίσταται πρακτική που περιορίζει τον ανταγωνισμό, έχει το άρθρο 5, τρίτη περίοδος, του κανονισμού [αυτού] την έννοια ότι αποτελεί άμεση νομική βάση παρέχουσα στην εθνική αρχή τη δυνατότητα να εκδώσει απόφαση, σύμφωνα με την οποία «δεν συντρέχει λόγος δράσης από μέρους [της]»;

(¹) ΕΕ 2003, L 1, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 28 Σεπτεμβρίου 2009 — SIA Stils Met κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-382/09)

(2009/C 297/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: SIA Stils Met

Αναιρεσίβλητο: Valsts ieņēmumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι κωδικοί TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 και 7312 10 86 19 την έννοια ότι τα τεχνουργήματα από χάλυβα –κλώνοι και καλώδια, μη επενδυμένα ή απλώς επιψευδαργυρωμένα–, ειδικότερα δε τα χαλυβοκράματα που δεν είναι προελεύσεως Μολδαβίας ή Μαρόκου, έπρεπε, κατά τα έτη 2004 και 2005, να υπαχθούν στους κωδικούς αυτούς, ανάλογα με τη διάσταση της εγκάρσιας τομής τους, ανεξαρτήτως της χημικής τους συστάσεως (εξααιρουμένων των ανοξειδωτων χαλύβων);
- 2) Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 (¹) του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την έννοια ότι απαγορεύει την επιβολή χρηματικής ποινής (προστίμου) που υπολογίζεται επί του ποσού των δασμών αντανάμπινγκ σύμφωνα με εθνική νομοθετική ρύθμιση (το άρθρο 32, παράγραφος 2, του λεττονικού νόμου περί φόρων και δασμών) που προβλέπει τις συνέπειες της παραβάσεως της φορολογικής νομοθεσίας;

(¹) ΕΕ L 56, σ. 1.